

רשימת מטלות - אפילוג

הזה. מקום של דיאלוג שבו המילה האחרונה לא תהייה של אלה שהאנתרופוסופיה היא נר לרגליהם, אלא רק תחילתה של שיחה. מקום שבו הענווה ובעקבותיה האתגרים הקיומיים יתנו תוקף לחברה מוסרית בעלת מבט חודר ופעילות אמיצה.

למרות רשימת המשימות שלא הושלמו, שמחה אחת גדולה מלווה את סיום תפקידי באדם עולם: שמחה על החזרה להיות מנוי של המגזין.

את עמיתי במערכת העיתון ואת הכותבים, אני מבקש לברך בברכת תודה רבה על שהפכו את עבודת העריכה למלמדת ומעניינת. ולכם הקוראים אני מאחל המשך קשר משמעותי עם המגזין אדם עולם. מי מכם שירצה ליצור איתי קשר יוכל לעשות כן בכתובת המייל הבאה
fridmanski@gmail.com

אלטרנטיבה לשיח הציבורי הישראלי, שיח רווי בדמגוגיה, התלהמות והסתרה. הנחתי לעצמי שאת המתנות שהכותבים באדם עולם מניחים לפתחני, יש להציע לקהל רחב יותר, דרך שיתופי פעולה ופתיחת ערוצי תקשורת נוספים למגזין - מלבד העיתון המודפס.

#4 לעסוק במפגש בין היהדות לאנתרופוסופיה

הכוונה שלי לפרסם את מאמרו של ישראל קורן, שעולה שני (אחרי התגובה של גלעד גולדשמיט לאותו המאמר) בגוגל עם הכנסת מילות החיפוש 'אנתרופוסופיה' ו'יהדות', עוררה ביקורת רבה. אבל התגובה לכוונה לפרסם את המאמר של קורן הוא רק סימפטום לזהירות הרבה שבה נהוג לעסוק במפגש שבין יהדות לאנתרופוסופיה. כעורך חיפשתי דרכים שונות לעסוק בנושא הרגיש והמאמר של גיא פז מגיליון 24 היווה ניסיונ'יק שכזה.

#5 לתת כותרת משנה חדשה למגזין

לא אחת התלבטנו, אנוכי כעורך, ונועם שרון כמוציא לאור, לגבי כותרת המשנה של המגזין, כותרת שבעת כניסתי לנעלי העורך הייתה: הבית של האנתרופוסופיה בישראל. קשה היה לשבת בנחת אל מול כותרת שכזו, המכילה כל כך הרבה סימני קריאה במקום שמן הראוי, לפחות כך סברתי, שיהיו בו סימני שאלה. בחיי האישיים האנתרופוסופיה היא אתגר, אתגר לכל מה שהוא מנת חלקה של המציאות המטריאליסטית שלנו, והיא מאירה לי דרכים אחרות לפסוע בהן כמעט בכל אחד מתחומי חיי. אך תמיד ראיתי את הדרכים הללו כנפקחות לאורכן, סופן לא נראה לעין. כזה ביקשתי שיהיה אדם עולם: מקום של בירור ההבנות העמוקות של האנתרופוסופיה בזמנים המרתקים האלה ובמקום חסר ההיגיון

בימים אלה, ימים של סיכומים של דרכי כעורך אדם עולם (גיליונות 23 - 30), אני מפשפש במחברותיי לראות אם ישנן התחיבויות שעדיין לא נדרשתי אליהן. ולאורך הרשימות כולן חוזרות ועולות חמש משימות שבהן לא עמדתי, ואותן אני מעביר כירושה לעורך הבא:

#1 להחיות את מדור מכתבים למערכת

ברור היה לי שדיאלוג משמעותי אינו יכול להתקיים רק כסיסמא אלא כפעילות בעלת נוכחות ואפשרות. לכן כאחד מהצעדים הראשונים שלי כעורך החזרתי את הצורה הקרויה "מכתבים למערכת". הייתי בטוח, משום מה, שמהרגע שבו יווכחו הקוראים שיש מקום שבו ניתן לבקר, להלל, לקלס, לשבח, להזכיר או לתקן, הם יעשו זאת בשמחה. קשה לומר שהצלחתי. מהר מאוד מצאתי עצמי דולה מקוראים התייחסויות אותן אוכל לפרסם במסגרת המדור. אולי ישנה דרך אחרת?

#2 למצוא את המקום המתאים להומור

למרות מדורו של דודו בן זקן "הולך נגד הרוח", ואולי דווקא בגללו, היה לי ברור שאני צריך להכניס לאדם עולם מקום נכבד להומור מוזר: למרות שבמקומות אחרים שבהם אני יוצר ופועל יש להומור מקום מרכזי, כאן לא הצלחתי למצוא את הדרך המתאימה ואת המקום המתאים לספר בדיחה. ולא שחסרים אנשים מצחיקים סביב הכותבים והקוראים של "אדם עולם"; עם זאת, איכשהו זה תמיד נראה לא במקום.

#3 לחזק את נוכחותו של אדם עולם בשיח

הישראלי

עוד כקורא של אדם עולם ברור היה לי שיש באיכות הכתיבה שמאפיינת את המגזין להציע